

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/842**
af 30. maj 2018

om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/857 af 19. april 2023	L 111	1	26.4.2023

▼B**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
2018/842**

af 30. maj 2018

om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013

(EØS-relevant tekst)

▼M1*Artikel 1***Genstand**

Denne forordning fastsætter forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til deres mindstebidrag for perioden fra 2021 til 2030 med henblik på opfyldelse af Unionens mål om i 2030 at reducere sine drivhusgasemissioner i de sektorer, der er omfattet af denne forordnings artikel 2, med 40 % i forhold til niveauet i 2005. Den bidrager til det langsigtede mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 med henblik på at opnå negative emissioner derefter. Den bidrager derved til at nå målene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽¹⁾ (»den europæiske klimalov«) og Parisaftalen. Nærværende forordning fastsætter også regler om fastsættelse af årlige emissionstildelinger og evaluering af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til opnåelsen af deres minimumsbidrag.

▼B*Artikel 2***Anvendelsesområde****▼M1**

1. Denne forordning finder anvendelse på drivhusgasemissioner fra IPCC-kildekategorierne energi, industriprocesser og produktanvendelse, landbrug og affald som fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽²⁾, bortset fra drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og som ikke er aktiviteten »søtransport« og aktiviteter udelukkende opført deri med henblik på nævnte direktivs artikel 14 og 15.

▼B

2. Uden at det berører nærværende forordnings artikel 7 og artikel 9, stk. 2, finder nærværende forordning ikke anvendelse på drivhusgasemissioner og -optag, der er omfattet af forordning (EU) 2018/841.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

▼B

3. Med henblik på nærværende forordning behandles CO₂-emissioner fra IPCC-kildekategori »1.A.3.A civil luftfart« som lig nul.

*Artikel 3***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »drivhusgasemissioner«: emissioner i ton CO₂-ækvivalenter af kuldioxid (CO₂), metan (CH₄), dinitrogenoxid (N₂O), hydrofluorcarboner (HFC'er), perfluorcarboner (PFC'er), nitrogentrifluorid (NF₃) og svovlhexafluorid (SF₆) i henhold til forordning (EU) nr. 525/2013, og som er omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde
- 2) »årlige emissionstildelinger«: de maksimalt tilladte drivhusgasemissioner for hvert år mellem 2021 og 2030 i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 10
- 3) »EU ETS-kvote«: en »kvote« som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2003/87/EF.

*Artikel 4***Årlige emissionsniveauer for perioden fra 2021 til 2030****▼M1**

1. Hver enkelt medlemsstat skal i 2030 begrænse sine drivhusgasemissioner med mindst den procentsats, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I i forhold til sine drivhusgasemissioner i 2005 som fastsat i henhold til denne artikels stk. 3.
2. Med forbehold af de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i denne forordnings artikel 5, 6 og 7, og af tilpasningen i henhold til denne forordnings artikel 10, stk. 2, og under hensyntagen til eventuelle nedsættelser som følge af anvendelsen af artikel 7 i beslutning nr. 406/2009/EF skal hver medlemsstat sikre, at dens drivhusgasemissioner:
 - a) i årene 2021 og 2022 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i gennemsnittet af denne medlemsstats drivhusgasemissioner i 2016, 2017 og 2018 som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 1 i bilag I til denne forordning; en medlemsstats lineære forløb begynder enten fem tolvte dele inde i tidsrummet fra 2019 til 2020 eller i 2020, alt efter hvad der resulterer i en lavere årlig emissionstildeling til den pågældende medlemsstat
 - b) i årene 2023, 2024 og 2025 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i 2022 ved den årlige emissionstildeling for den pågældende medlemsstat som fastsat i henhold til nærværende artikels stk. 3 for det pågældende år og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I til denne forordning

▼M1

c) i årene 2026 til 2030 ikke overstiger det loft, der er defineret ved et lineært forløb, som tager sit udgangspunkt i gennemsnittet af denne medlemsstats drivhusgasemissioner i 2021, 2022 og 2023, som den pågældende medlemsstat har forelagt i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2018/1999 og i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, og slutter i 2030 ved det loft, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i kolonne 2 i bilag I til nærværende forordning; en medlemsstats lineære forløb begynder ni tolvte dele inde i tidsrummet fra 2023 til 2024.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de årlige emissionstildelinger for hver medlemsstat for årene fra 2021 til 2030 i ton CO₂-ækvivalenter i overensstemmelse med de lineære forløb, der er fastsat i denne artikels stk. 2.

For årene 2021 og 2022 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2005, 2016, 2017 og 2018, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 525/2013, og angiver værdien for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005, der anvendes til at fastsætte disse årlige emissionstildelinger.

For årene 2023, 2024 og 2025 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af værdien for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005 som angivet i medfør af dette stykkes andet afsnit og af de reviderede værdier af de nationale opgørelser for årene 2016, 2017 og 2018, jf. nævnte andet afsnit.

For årene 2026 til 2030 fastsætter Kommissionen de årlige emissionstildelinger på grundlag af værdien for hver enkelt medlemsstats drivhusgasemissioner i 2005 som angivet i medfør af dette stykkes andet afsnit og af en omfattende gennemgang af de seneste nationale opgørelser for årene 2021, 2022 og 2023, som medlemsstaterne har indgivet i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2018/1999.

4. De i stk. 3 omhandlede gennemførelsesretsakter skal på grundlag af de procentsatser, som medlemsstaterne indberetter i henhold til artikel 6, stk. 3, 3a og 3b, også angive de samlede mængder, der kan tages i betragtning med henblik på en medlemsstats overholdelse i henhold til artikel 9 mellem 2021 og 2030. Hvis summen af alle medlemsstatsers samlede mængder overstiger den samlede fælles mængde på 100 millioner, reduceres hver enkelt medlemsstats samlede mængde pro rata, således at den samlede fælles mængde ikke overstiges.

▼B

5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14.

▼M1

6. Når medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at begrænse drivhusgasemissionerne i henhold til stk. 1 og 2, tager de hensyn til behovet for at sikre en retfærdig og socialt rimelig omstilling for alle. Kommissionen kan udstede retningslinjer for at støtte medlemsstaterne i denne henseende.

▼B*Artikel 5***Fleksibilitetsmuligheder i form af lån, henlæggelse og overførsel****▼M1**

1. For årene 2021-2025 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 7,5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.

▼B

2. For årene 2026-2029 kan en medlemsstat låne en mængde på op til 5 % af sin årlige emissionstildeling for det efterfølgende år.

▼M1

3. En medlemsstat, hvis drivhusgasemissioner for et givet år under hensyntagen til anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i henhold til denne artikel og artikel 6 ligger under medlemsstatens årlige emissions-tildeling for det pågældende år, kan:

a) for året 2021 henlægge den overskydende del af sin årlige emissions-tildeling i en størrelsesorden på op til 75 % af sin årlige emissions-tildeling for 2021 til de efterfølgende år frem til 2030, og

b) for årene 2022-2029 henlægge den overskydende del af sin årlige emissionstildeling i en størrelsesorden på op til 25 % af sine årlige emissionstildelinger frem til det pågældende år til de efterfølgende år frem til 2030.

4. En medlemsstat kan overføre op til 10 % af sin årlige emissions-tildeling i et givet år til andre medlemsstater for årene 2021-2025 og op til 15 % for årene 2026-2030. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det givne år eller for efterfølgende år frem til 2030.

▼B

5. En medlemsstat, hvis reviderede drivhusgasemissioner for et givet år under hensyntagen til anvendelsen af fleksibilitetsmulighederne i henhold til nærværende artikels stk. 1-4 og artikel 6 ligger under medlemsstatens årlige emissionstildeling for det pågældende år, kan overføre den overskydende del af sin årlige emissionstildeling til andre medlemsstater. Den modtagende medlemsstat kan anvende den pågældende mængde med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 for det pågældende år eller for efterfølgende år frem til 2030.

▼M1

5a. Inden der foretages nogen overførsel af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5, underretter medlemsstaten i elektronisk form Udvalget for Klimaændringer, som er nedsat ved forordning (EU) 2018/1999, om sin hensigt om at overføre en del af sin årlige emissionstildeling for et givet år.

6. Medlemsstaterne bør anvende indtægterne eller en tilsvarende økonomisk værdi fra overførsler af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5 til at håndtere klimaændringer i Unionen eller i tredjelande. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle tiltag, der træffes i henhold til nærværende stykke, og offentliggør disse oplysninger i en lettilgængelig form.

▼B

7. En eventuel overførsel af årlige emissionstildelinger i henhold til stk. 4 og 5 kan være resultatet af et projekt eller program til modvirkning af drivhusgasemissioner, der gennemføres i den sælgende medlemsstat og betales af den modtagende medlemsstat, forudsat at dobbelttælling undgås, og at sporbarhed sikres.

8. Medlemsstaterne kan anvende kreditter udstedt til projekter i henhold til artikel 24a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9 i denne forordning uden nogen kvantitativ begrænsning, og forudsat at dobbelttælling undgås.

*Artikel 6***Fleksibilitetsmulighed for visse medlemsstater som følge af reduktion af EU ETS-kvoter**

1. De medlemsstater, der er opført i nærværende forordnings bilag II, kan få en begrænset annullering af op til højst 100 millioner EU ETS-kvoter taget samlet i betragtning med henblik på deres overholdelse i henhold til denne forordning. En sådan annullering sker fra den pågældende medlemsstats auktionsmængder i henhold til artikel 10 i direktiv 2003/87/EF.

2. De EU ETS-kvoter, der efter nærværende artikels stk. 1 tages i betragtning, betragtes som EU ETS-kvoter i omsætning med henblik på artikel 1, stk. 4, i afgørelse (EU) 2015/1814.

Kommissionen overvejer i sin første evaluering efter nævnte afgørelses artikel 3, om opgørelsesmetoden fastsat i nærværende artikels første afsnit skal bibeholdes.

3. De medlemsstater, der er opført i bilag II, underretter senest den 31. december 2019 Kommissionen om deres eventuelle hensigt om at gøre brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i stk. 1, op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2021 til 2030 for hver berørt medlemsstat med henblik på dens overholdelse i henhold til artikel 9.

▼M1

De medlemsstater, der er opført i bilag II, kan beslutte at revidere den procentdel, der er givet underretning om, én gang i 2024 og én gang i 2027. I så fald underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom senest den 31. december 2024 henholdsvis senest den 31. december 2027.

3a. Malta underretter senest den 31. december 2023 Kommissionen, hvis landet har til hensigt at gøre brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2025 til 2030 med henblik på dets overholdelse i henhold til artikel 9.

3b. Uanset stk. 3 underretter de medlemsstater, der er opført i bilag II, som ikke senest den 31. december 2019 har underrettet Kommissionen om en hensigt om at gøre brug eller fuld brug af den begrænsede annullering af EU ETS-kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, senest den 31. december 2023 Kommissionen om deres hensigt om at gøre brug eller yderligere brug af denne begrænsede annullering af EU ETS-kvoter op til den procentdel, der er anført i bilag II, for hvert år i perioden fra 2025 til 2030 for hver berørt medlemsstat med henblik på dens overholdelse i henhold til artikel 9.

▼M1

4. På en medlemsstats anmodning skal den centrale administrator, der er udpeget i henhold til artikel 20, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF (»den centrale administrator«), tage hensyn til en mængde op til den samlede mængde som fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, med henblik på den pågældende medlemsstats overholdelse i henhold til denne forordnings artikel 9. En tiendedel af den samlede EU ETS-kvotemængde, der er fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2021-2030 for den pågældende medlemsstat. En sjettedel af den samlede EU ETS-kvotemængde, der er fastsat i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 4, annulleres i henhold til artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF for hvert år fra 2025-2030 for medlemsstater, der har underrettet Kommissionen i henhold til nærværende artikels stk. 3a og 3b.

5. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3 har underrettet Kommissionen om sin beslutning om at revidere den tidligere indberettede procentdel, annulleres en tilsvarende mindre eller større mængde EU ETS-kvoter for den pågældende medlemsstat for henholdsvis hvert år fra 2026 til 2030 eller fra 2028 til 2030.

▼B*Artikel 7***▼M1****Yderligere anvendelse af nettooptag fra LULUCF**

1. I det omfang en medlemsstats drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger for et givet år, herunder eventuelle henlagte årlige emissionstildelinger, jf. denne forordnings artikel 5, stk. 3, kan en mængde op til summen af de samlede nettooptag og de samlede nettoemissioner fra de kombinerede arealopgørelseskategorier, der er omfattet af forordning (EU) 2018/841, tages i betragtning med henblik på overholdelse i henhold til nærværende forordnings artikel 9 for det pågældende år, forudsat at:

- a) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for årene 2021 til 2025, ikke overstiger halvdelen af den maksimale mængde samlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III
- aa) den kumulative mængde, der tages i betragtning for den pågældende medlemsstat for årene 2026 til 2030, ikke overstiger halvdelen af den maksimale mængde samlede nettooptag, der for den pågældende medlemsstat er fastsat i nærværende forordnings bilag III

▼B

- b) denne mængde overstiger kravene for den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/841
- c) medlemsstaten ikke fra andre medlemsstater har modtaget flere nettooptag i henhold til forordning (EU) 2018/841, end den har overført
- d) medlemsstaten har overholdt forordning (EU) 2018/841, og

▼B

- e) medlemsstaten har forelagt en beskrivelse af den påtænkte anvendelse af fleksibilitetsmuligheden i nærværende stykke i henhold til artikel 7, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 525/2013.

▼M1*Artikel 8***Korrigerende foranstaltninger**

1. Hvis Kommissionen i sin årlige vurdering i henhold til artikel 29 i forordning (EU) 2018/1999 og under hensyntagen til den påtænkte anvendelse af de fleksibilitetsmuligheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, 6 og 7, finder, at en medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 4, skal den pågældende medlemsstat inden for tre måneder forelægge Kommissionen en korrigerende handlingsplan, der omfatter:

- a) en detaljeret redegørelse for, hvorfor den pågældende medlemsstat ikke gør tilstrækkelige fremskridt med at opfylde disse forpligtelser
- b) en vurdering af, hvordan EU-finansiering har støttet den pågældende medlemsstats bestræbelser på at opfylde disse forpligtelser, og af, hvordan den agter at anvende en sådan finansiering til at gøre fremskridt med at opfylde dem
- c) yderligere foranstaltninger, der supplerer den pågældende medlemsstats integrerede nationale energi- og klimaplan i henhold til forordning (EU) 2018/1999 eller styrker dens gennemførelse, og som den skal gennemføre for at opfylde disse forpligtelser gennem nationale politikker og foranstaltninger og gennemførelse af Unionens tiltag, ledsaget af en udførlig vurdering, der underbygges af kvantitative data, hvis sådanne foreligger, af de planlagte reduktioner af drivhusgasemissionerne som følge af disse foranstaltninger
- d) en stram tidsplan for gennemførelsen af sådanne foranstaltninger, som gør det muligt at foretage en vurdering af de årlige fremskridt med gennemførelsen.

Hvis en medlemsstat har oprettet et nationalt klimarådgivningsorgan, kan den søge rådgivning hos dette for at identificere de nødvendige foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra c).

2. I overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram bistår Det Europæiske Miljøagentur Kommissionen i arbejdet med at vurdere alle sådanne korrigerende handlingsplaner.

3. Kommissionen kan afgive en udtalelse om holdbarheden af de korrigerende handlingsplaner, der er forelagt i overensstemmelse med stk. 1, og skal i så fald gøre det senest fire måneder efter modtagelsen af disse planer. Den berørte medlemsstat skal tage nøje hensyn til Kommissionens udtalelse og kan revidere sin korrigerende handlingsplan i overensstemmelse hermed. Hvis den berørte medlemsstat ikke følger Kommissionens udtalelse eller en væsentlig del deraf, skal denne medlemsstat give Kommissionen en begrundelse.

▼M1

4. Hver medlemsstat offentliggør sin korrigerende handlingsplan, jf. stk. 1, og enhver begrundelse, jf. stk. 3. Kommissionen offentliggør sin udtalelse, jf. stk. 3.

▼B*Artikel 9***Kontrol af overholdelsen**

1. Hvis en medlemsstats evaluerede drivhusgasemissioner i 2027 og 2032, når der tages hensyn til nærværende artikels stk. 2 og de fleksibilitetsmuligheder, der er anvendt i henhold til artikel 5, 6 og 7, overstiger medlemsstatens årlige emissionstildeling for et hvilket som helst givet år i perioden, finder følgende foranstaltninger anvendelse:

- a) til medlemsstatens drivhusgasemissionstal for det efterfølgende år lægges en mængde svarende til mængden i ton CO₂-ækvivalenter af de overskydende drivhusgasemissioner ganget med en faktor på 1,08 i overensstemmelse med de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 12, og
- b) medlemsstaten forbydes midlertidigt at overføre en del af sin årlige emissionstildeling til en anden medlemsstat, indtil den overholder artikel 4.

Den centrale administrator indfører det i første afsnit, litra b), omhandlede forbud i EU-registeret.

▼M1

2. Hvis en medlemsstats drivhusgasemissioner i perioden fra 2021 til 2025 som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) 2018/841 overstiger optaget som fastsat i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 12, nedsætter den centrale administrator medlemsstatens årlige emissionstildelinger med en mængde svarende til disse overskydende drivhusgasemissioner i ton CO₂-ækvivalenter for de pågældende år.

▼B*Artikel 10***Tilpasninger**

1. Kommissionen tilpasser de årlige emissionstildelinger for hver medlemsstat i henhold til artikel 4, så de tager hensyn til:

- a) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter, der er udstedt i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87/EF, som følge af en ændring i de kilder, der er omfattet i henhold til nævnte direktiv, i overensstemmelse med Kommissionens afgørelser vedtaget i medfør af nævnte direktiv om den endelige godkendelse af de nationale tildelingsplaner for perioden fra 2008 til 2012
- b) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter eller -kreditter, der er udstedt i henhold til henholdsvis artikel 24 og 24a i direktiv 2003/87/EF for reduktioner af drivhusgasemissioner i en medlemsstat, og
- c) tilpasninger af antallet af EU ETS-kvoter for drivhusgasemissioner fra anlæg, der er udelukket fra EU ETS i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF, for det tidsrum, hvori de er udelukket.

▼B

2. Den mængde, der er angivet i bilag IV, lægges til den årlige emissionstildeling for året 2021 for hver af de medlemsstater, der er opført i dette bilag.

3. Kommissionen offentliggør de tal, der følger af sådanne tilpasninger.

*Artikel 11***Sikkerhedsreserve**

1. Der fastsættes en sikkerhedsreserve svarende til en mængde på op til 105 mio. ton CO₂-ækvivalenter i EU-registret med forbehold af opfyldelsen af Unionens mål i artikel 1. Sikkerhedsreserven skal være tilgængelig ud over de fleksibilitetsmuligheder, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7.

2. En medlemsstat kan drage fordel af sikkerhedsreserven, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) dens BNP pr. indbygger i markedspriser i 2013 som offentliggjort af Eurostat i april 2016 lå under EU-gennemsnittet
- b) dens kumulative drivhusgasemissioner for årene fra 2013 til 2020 i de sektorer, der er omfattet af denne forordning, er lavere end dens kumulative årlige emissionstildelinger for årene fra 2013 til 2020, og
- c) dens drivhusgasemissioner overstiger dens årlige emissionstildelinger i perioden fra 2026 til 2030, selv om
 - i) den har opbrugt fleksibilitetsmulighederne i artikel 5, stk. 2 og 3,
 - ii) den har gjort størst mulig brug af nettooptag i henhold til artikel 7, selv om denne mængde ikke når op på det niveau, der er fastsat i bilag III, og
 - iii) den ikke har foretaget nogen nettooverførsler til andre medlemsstater i henhold til artikel 5.

3. En medlemsstat, der opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, modtager en yderligere mængde fra sikkerhedsreserven, der maksimalt må dække dens underskud, og som skal anvendes med henblik på overholdelse i henhold til artikel 9. Denne mængde må ikke overstige 20 % af dens samlede overopfyldelse i perioden fra 2013 til 2020.

Hvis den deraf følgende fælles mængde, der skal modtages af alle de medlemsstater, som opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, overstiger det samlede loft, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, nedsættes den mængden, der skal modtages af hver af disse medlemsstater pro rata.

4. Enhver mængde, der resterer i sikkerhedsreserven efter fordelingen i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, fordeles blandt de i nævnte afsnit omhandlede medlemsstater proportionalt i forhold til deres resterende underskud, men må ikke overstige det. Denne mængde kan for hver af disse medlemsstater supplere den i nævnte afsnit omhandlede procentdel.

▼B

5. Efter afslutningen af den revision, der er omhandlet i artikel 19 i forordning (EU) nr. 525/2013, for året 2020, offentliggør Kommissionen for hver medlemsstat, som opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), de mængder, der svarer til 20 % af dens samlede overopfyldelse i perioden fra 2013 til 2020 som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, første afsnit.

*Artikel 12***Register**

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 til supplerung af denne forordning for at sikre en korrekt opgørelse i henhold til denne forordning via EU-registeret med hensyn til:

- a) årlige emissionstildelinger
- b) fleksibilitetsmuligheder udøvet i henhold til artikel 5, 6 og 7
- c) kontrol af overholdelsen i henhold til artikel 9
- d) tilpasninger i henhold til artikel 10, og
- e) sikkerhedsreserven i henhold til artikel 11.

2. Den centrale administrator foretager en automatisk kontrol af alle transaktioner i EU-registret som følge af denne forordning og blokerer om nødvendigt transaktioner for at sikre, at der ikke er nogen uregelmæssigheder.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-e), og i stk. 2, skal være offentligt tilgængelige.

*Artikel 13***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

▼B

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 14***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimaændringer, der er nedsat ved forordning (EU) nr. 525/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

▼M1*Artikel 15***Revision**

1. Denne forordning tages op til revision under hensyntagen til bl.a. udviklingen i de nationale forhold, måden, hvorpå alle sektorer i økonomien bidrager til reduktionen af drivhusgasemissioner, den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede målsætninger i Parisaftalen og i forordning (EU) 2021/1119.

2. Senest seks måneder efter hver global statusopgørelse, jf. Parisaftalens artikel 14, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, herunder balancen mellem udbud af og efterspørgsel efter årlige emissionstildelinger, samt om egnetheden af de nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner i bilag I til denne forordning for så vidt angår deres bidrag til Unionens klimamål i henhold til forordning (EU) 2021/1119 og til målene i Parisaftalen. Denne rapport skal navnlig indeholde en vurdering af behovet for supplerende EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på Unionens og dens medlemsstaters nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner inden for en ramme for perioden efter 2030. Den skal også omfatte en vurdering af en vej til reduktion af de drivhusgasemissioner, der er omfattet af nærværende forordning, og som er forenelig med målet om klimaneutralitet senest i 2050, under hensyntagen til det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2021/1119, samt betydningen af at fremme både retfærdighed og solidaritet blandt medlemsstaterne og omkostningseffektivitet i forbindelse med opfyldelsen af dette mål. Denne rapport kan, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssige forslag.

▼M1

Den i første afsnit omhandlede rapport skal tage hensyn til medlemsstaternes langsigtede strategier, som er udarbejdet og forelagt i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1999, og den vurdering heraf, som Kommissionen har foretaget i henhold til nævnte forordnings artikel 15, stk. 9.

*Artikel 15a***Videnskabelig rådgivning**

Det Europæiske Videnskabelige Rådgivende Organ om Klimaændringer, der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 ⁽¹⁾, (»det rådgivende organ«) kan på eget initiativ yde videnskabelig rådgivning eller udsende rapporter om Unionens foranstaltninger, klimamål, årlige emissionsniveauer og fleksibilitetsmuligheder i henhold til nærværende forordning. Kommissionen tager hensyn til det rådgivende organs relevante rådgivning og rapporter, navnlig for så vidt angår fremtidige foranstaltninger, som tager sigte på yderligere reduktioner af drivhusgasemissionerne i de sektorer, der er omfattet af nærværende forordning.

▼B*Artikel 16***Ændring af forordning (EU) nr. 525/2013**

I forordning (EU) nr. 525/2013 foretages følgende ændringer:

1) i artikel 7, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) følgende litra indsættes:

»aa) fra 2023 deres menneskeskabte drivhusgasemissioner som omhandlet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 (*) for året X-2 i overensstemmelse med UNFCCC's rapporteringskrav

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).«

b) andet afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne underretter i deres rapporter årligt Kommissionen om deres intentioner om at gøre brug af fleksibilitetsmulighederne fastsat i artikel 5, stk. 4 og 5, og artikel 7 i forordning (EU) 2018/842 samt om anvendelsen af indtægterne i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 5, stk. 6. Senest tre måneder efter modtagelsen af sådanne oplysninger fra medlemsstaterne stiller Kommissionen oplysningerne til rådighed for det udvalg, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 26.«

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).

▼B

2) i artikel 13, stk. 1, litra c), indsættes følgende nummer:

»ix) fra 2023 oplysninger om nationale politikker og foranstaltninger, der er gennemført for at overholde forpligtelserne i forordning (EU) 2018/842, og oplysninger om planlagte supplerende nationale politikker og foranstaltninger, der påtænkes med henblik på at begrænse drivhusgasemissionerne ud over forpligtelserne i nævnte forordning«

3) i artikel 14, stk. 1, indsættes følgende litra:

»f) fra 2023 fremskrivninger over de samlede drivhusgasemissioner og separate estimater for de formodede drivhusgasemissioner for de emissionskilder, der er omfattet af forordning (EU) 2018/842 og af direktiv 2003/87/EF.«

4) i artikel 21, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»c) forpligtelser i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2018/842. I vurderingen tages der hensyn til udviklingen i Unionens politikker og foranstaltninger og oplysninger fra medlemsstaterne. Hvert andet år omfatter vurderingen også Unionens forventede fremskridt i retning af at gennemføre sit nationalt bestemte bidrag til Parisaftalen, som indeholder Unionens forpligtelse til reduktioner af drivhusemissioner for hele økonomien, samt medlemsstaternes forventede fremskridt i retning af at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning.«

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼ **M1***BILAG I*MEDLEMSSTATERNES REDUKTIONER AF DRIVHUSGASEMISSIONER I
HENHOLD TIL ARTIKEL 4, STK. 1

	Medlemsstaternes reduktioner af drivhusgasemissioner i 2030 i forhold til niveauerne i 2005 som fastsat i over- ensstemmelse med artikel 4, stk. 3	
	Kolonne 1	Kolonne 2
Belgien	– 35 %	– 47 %
Bulgarien	– 0 %	– 10 %
Tjekkiet	– 14 %	– 26 %
Danmark	– 39 %	– 50 %
Tyskland	– 38 %	– 50 %
Estland	– 13 %	– 24 %
Irland	– 30 %	– 42 %
Grækenland	– 16 %	– 22,7 %
Spanien	– 26 %	– 37,7 %
Frankrig	– 37 %	– 47,5 %
Kroatien	– 7 %	– 16,7 %
Italien	– 33 %	– 43,7 %
Cypern	– 24 %	– 32 %
Letland	– 6 %	– 17 %
Litauen	– 9 %	– 21 %
Luxembourg	– 40 %	– 50 %
Ungarn	– 7 %	– 18,7 %
Malta	– 19 %	– 19 %
Nederlandene	– 36 %	– 48 %
Østrig	– 36 %	– 48 %
Polen	– 7 %	– 17,7 %
Portugal	– 17 %	– 28,7 %
Rumænien	– 2 %	– 12,7 %
Slovenien	– 15 %	– 27 %
Slovakiet	– 12 %	– 22,7 %
Finland	– 39 %	– 50 %
Sverige	– 40 %	– 50 %

▼ B*BILAG II*

MEDLEMSSTATER, SOM I HENHOLD TIL ARTIKEL 6 KAN FÅ EN
BEGRÆNSET ANNULLERING AF EU ETS-KVOTER TAGET I
BETRAGTNING MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSE

	Maksimal procentdel af drivhusgasemissionerne i 2005 som fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3
Belgien	2 %
Danmark	2 %
Irland	4 %
Luxembourg	4 %
▼ <u>M1</u>	
Malta	7 %
▼ <u>B</u>	
Nederlandene	2 %
Østrig	2 %
Finland	2 %
Sverige	2 %

▼B*BILAG III***▼M1**

SAMLET NETTOOPTAG FRA DE AREALKATEGORIER, SOM ER OMFATTET AF FORORDNING (EU) 2018/841, OG SOM MEDLEMSSTATERNE I HENHOLD TIL ARTIKEL 7, STK. 1, LITRA a) OG aa), I NÆRVÆRENDE FORORDNING KAN TAGE I BETRAGTNING MED HENBLIK PÅ OVERHOLDELSE I PERIODEN 2021 til 2030

▼B

	Maksimal mængde udtrykt i mio. ton CO ₂ -ækvivalenter
Belgien	3,8
Bulgarien	4,1
Tjekkiet	2,6
Danmark	14,6
Tyskland	22,3
Estland	0,9
Irland	26,8
Grækenland	6,7
Spanien	29,1
Frankrig	58,2
Kroatien	0,9
Italien	11,5
Cypern	0,6
Letland	3,1
Litauen	6,5
Luxembourg	0,25
Ungarn	2,1
Malta	0,03
Nederlandene	13,4
Østrig	2,5
Polen	21,7
Portugal	5,2
Rumænien	13,2
Slovenien	1,3
Slovakiet	1,2
Finland	4,5
Sverige	4,9
▼M1	
▼B	
Maksimal mængde i alt:	►M1 262,2 ◄

BILAG IV

TILPASNINGSMÆNGDE I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 2

	Ton CO ₂ -ækvivalenter
Bulgarien	1 602 912
Tjekkiet	4 440 079
Estland	145 944
Kroatien	1 148 708
Letland	1 698 061
Litauen	2 165 895
Ungarn	6 705 956
Malta	774 000
Polen	7 456 340
Portugal	1 655 253
Rumænien	10 932 743
Slovenien	178 809
Slovakiet	2 160 210